

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/66/EU IRÁNYELVE

(2014. május 15.)

a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) előírja, hogy a bevándorlás terén a harmadik országbeli állampolgárok tekintetében méltányos intézkedéseket kell elfogadni.
- (2) Az EUMSZ előírja, hogy az Uniónak közös bevándorlási politikát kell kialakítania, amelynek célja, hogy minden szakaszban hatékonyan kezeljék a migrációs hullámokat, és méltányos bánásmódot biztosítsanak a harmadik országok azon állampolgárai számára, akik jogszerűen tartózkodnak a tagállamokban. E célból az Európai Parlament és a Tanács intézkedéseket állapít meg a belépés és a tartózkodás feltételeiről, valamint a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumoknak és tartózkodási engedélyeknek a tagállamok által történő kiállítására vonatkozó szabályokról, továbbá a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározásáról, ideértve a más tagállamokba irányuló szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is.
- (3) A Bizottság a 2010. március 3-i az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleményében célul tűzi ki a tudáson és az innováción alapuló uniós gazdaság kialakítását, a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentését és a munkaerő-piaci kereslet és kínálat összehangolását. E tágabb összefüggésben kell szemlélni az azt célzó intézkedéseket, hogy harmadik országbeli vezető állású munkavállalók, szakértők és gyakornok-munkavállalók könnyebben beléphessenek az Unió területére vállalaton belüli áthelyezésük keretében.

⁽¹⁾ HL C 218., 2011.7.23., 101. o.

⁽²⁾ HL C 166., 2011.6.7., 59. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.

- (4) Az Európai Tanács a 2009. december 11- én elfogadott Stockholmi Programban elismeri, hogy a munkaerő-bevándorlás hozzájárulhat a fokozott versenyképességhez és gazdasági életképességhez, továbbá hogy az Unió számára a jövőben jelentkező, megnövekedett munkaerő-kereslettel járó jelentős demográfiai kihívások összefüggésében a rugalmas bevándorlási politikák hosszabb távon számottevő mértékben hozzájárulnak majd az Unió gazdasági fejlődéséhez és teljesítményéhez. A Stockholmi Program ennek megfelelően felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy folytassák a 2005. december 21-i bizottsági közleményében meghatározott legális migrációról szóló szakpolitikai terv végrehajtását.
- (5) A vállalkozások globalizálódása, a kereskedelmi forgalom növekedése, valamint a multinacionális csoportok növekedése és térnyerése nyomán az utóbbi években egyre jelentősebb méreteket ölt a multinacionális vállalkozások fióktelepeinél és leányvállalatainál foglalkoztatott, rövid időszakra ideiglenesen a vállalat más egységeihez áthelyezett vezető állású munkavállalók, szakértők és gyakornok-munkavállalók mozgása.
- (6) A kulcsfontosságú személyzet vállalaton belüli áthelyezése a fogadó szervezetek számára új készségek és tudás megjelenését, innovációt és jobb gazdasági lehetőségeket jelent, és ezáltal elősegíti az uniós tudásalapú gazdaság fejlődését és a beruházások növekedését az Unió egészében. A harmadik országokból kiinduló, vállalaton belüli áthelyezések hozzájárulhatnak az Unióból a harmadik országok vállalatai felé irányuló, vállalaton belüli áthelyezések megkönnyítéséhez is, ami erősítheti az Unió pozícióját a nemzetközi partnereivel kialakított kapcsolataiban. A vállalaton belüli áthelyezések megkönnyítése a multinacionális vállalkozáscsoportok számára lehetővé teszi az emberi erőforrásaik leghatékonyabb kihasználását.
- (7) Az ezen irányelvben megállapított szabályok előnyök lehetnek a migránsok származási országai számára is, mivel ez az ideiglenes migráció a megfelelően kialakított szabályoknak köszönhetően ösztönözheti a készségek, a tudás, a technológia és a know-how átadását.
- (8) Ezt az irányelvet az uniós polgárok előnyben részesítése elvének sérelme nélkül kell alkalmazni a tagállamok munkaerőpiacaira való belépés tekintetében, az érintett csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.
- (9) Ez az irányelv nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélytől eltérő, munkavállalási célú engedélyt állítsanak ki abban az esetben, ha az adott harmadik országbeli állampolgár nem tartozik ezen irányelv hatálya alá.
- (10) Ezen irányelvnek a közös fogalommeghatározások és összehangolt kritériumok alapján átlátható és egyszerűsített eljárást kell meghatározni a vállalaton belül áthelyezett személyek beutazásának és tartózkodásának engedélyezése tekintetében.
- (11) A tagállamoknak gondoskodniuk kell a megfelelő ellenőrzések és hatékony vizsgálatok elvégzéséről annak érdekében, hogy szavatolhassák ennek az irányelvnek a megfelelő végrehajtását. A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállítása nem érintheti vagy akadályozhatja azt, hogy a tagállamok a vállalaton belüli áthelyezés során alkalmazzák azon munkajogi rendelkezéseiket, amelyek célja – az uniós joggal összhangban – a 18. cikk (1) bekezdésben említett munkakörülményeknek való megfelelés ellenőrzése.
- (12) Nem sérülhet a tagállamok azon lehetősége, hogy nemzeti joguk alapján szankciókat rójanak ki a vállalaton belül áthelyezett személy harmadik országban letelepedett foglalkoztatójával szemben.
- (13) Ezen irányelv alkalmazásában a vállalaton belül áthelyezett személyek körébe a vezető állású munkavállalóknak, a szakértőknek és a gyakornok-munkavállalóknak kell tartozniuk. A vállalaton belül áthelyezett személyek fogalmának meghatározása a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (GATS) és kétoldalú kereskedelmi megállapodások keretében tett konkrét uniós kötelezettségvállalásokra kell épülnie. Mivel a GATS keretében tett ezen kötelezettségvállalások nem terjednek ki a belépés, a tartózkodás és a munkavégzés feltételeire. Ezen irányelvnek ki kell egészítenie és meg kell könnyítenie e kötelezettségvállalások alkalmazását. Mindazonáltal az ezen irányelv szerinti, vállalaton belüli áthelyezések körének szélesebbnek kell lennie, mint amely a kereskedelmi kötelezettségvállalásokból fakad, mivel az áthelyezésekre nem feltétlenül a szolgáltatói ágazatban kerül sor, és azokat olyan harmadik országból is kezdeményezhetik, amely nem részes fele kereskedelmi megállapodásnak.
- (14) A vállalaton belül áthelyezett személyek képzéseinek értékeléséhez a tagállamoknak adott esetben az európai képzési keretrendszer (EKKR) kell használniuk annak érdekében, hogy a képzések értékelése összehasonlítható és átlátható módon történjen. Az EKKR-rel foglalkozó nemzeti koordinációs pontok tájékoztatással és iránymutatással szolgálhatnak arról, hogy a nemzeti képzési szintek hogyan viszonyulnak az EKKR-hez.

- (15) A vállalaton belül áthelyezett személyek számára legalább ugyanolyan foglalkoztatási feltételeket kell biztosítani, mint a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározottak szerinti olyan kiküldött munkavállalók számára, akiknek a munkáltatója az Unió területén telepedett le. A tagállamoknak célszerű előírniük, hogy a vállalaton belül áthelyezésre kerülő személyek az áthelyezésük teljes időtartama alatt folyósított díjazás tekintetében egyenlő bánásmódban részesüljenek a fogadó tagállam állampolgárságával rendelkező, hasonló beosztású alkalmazottakkal. Az egyes tagállamok felelőssége ellenőrizni a vállalaton belül áthelyezett személyek részére a területükön való tartózkodásuk időtartama alatt folyósított díjazás mértékét. E követelmény célja a munkavállalók védelme, valamint a tagállamok területén, illetve a harmadik országokban letelepedett vállalkozások közötti tisztességes verseny garantálása, mivel ez biztosítja, hogy az utóbbiak nem juthatnak versenytársaikhoz az alacsonyabb követelményeket támogató munkaügyi normák kihasználása révén.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy készségei megfeleljenek a fogadó szervezet sajátos igényeinek, az áthelyezendő személynek a vezető állású munkavállalók és szakértők esetében az áthelyezést közvetlenül megelőző legalább három, legfeljebb tizenkét hónapban, gyakornok-munkavállalók esetében pedig legalább három, legfeljebb hat hónapban folyamatos munkaviszonyban kell állnia ugyanazon vállalkozáscsoporton belül.
- (17) Mivel a vállalaton belüli áthelyezések ideiglenes migrációt jelentenek, egy adott, az Unióba való áthelyezés maximális időtartama a tagállamok közötti mobilitással együtt a vezető állású munkavállalók és szakértők esetében nem haladhatja meg a három évet, gyakornok-munkavállalók esetében pedig az egy évet, ezt követően pedig az áthelyezett személyeknek egy harmadik országba kell költöznie, kivéve, ha uniós vagy nemzeti jognak megfelelően valamely más alapon tartózkodásra jogosító engedélyt kapnak. Az áthelyezés maximális időtartamának a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, egymást követően kiállított engedélyek összesített időtartamát kell magában foglalnia. Ezt követően a harmadik országbeli állampolgárt csak azután helyezhetik át az Unió területére, miután elhagyta az adott tagállam területét.
- (18) A vállalaton belüli áthelyezések ideiglenes jellegének garantálása és a visszaélések megelőzése érdekében biztosítani kell, hogy a tagállamok előírassák, hogy bizonyos időnek el kelljen telnie az ezen irányelv céljából való áthelyezés maximális időtartamának letelte és az ugyanazon harmadik országbeli állampolgár ugyanazon tagállamba való áthelyezésére irányuló újabb kérelem benyújtása között.
- (19) Mivel a vállalaton belüli áthelyezés ideiglenes kirendelést jelent, a kérelmezőnek a munkaszerződés vagy a megbírólevél részeként igazolnia kell, hogy megbízatása végén a harmadik országbeli állampolgár vissza tud térni egy ugyanahhoz a vállalkozáscsoportba tartozó, harmadik országban letelepedett vállalkozáshoz. A kérelmezőnek igazolnia kell továbbá, hogy a harmadik országbeli vezető állású munkavállaló vagy szakértő rendelkezik az abban a fogadó szervezetben történő munkavégzéshez szükséges szakmai képesítésekkel és megfelelő szakmai tapasztalattal, amelyhez át fogják helyezni.
- (20) A gyakornok-munkavállalóként való beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgároknak igazolniuk kell, hogy rendelkeznek egyetemi oklevéllel. Emellett e személyeknek – erre vonatkozó előírás esetén – be kell mutatniuk egy képzési megállapodást is, amely tartalmazza többek között a képzési program leírását, annak időtartamát és azokat a feltételeket, amelyek alapján a gyakornok-munkavállalókat a képzési program alatt felügyelik, bizonyítandó, hogy valódi képzésben fognak részt venni, és nem szokványos munkavállalóként veszik őket igénybe.
- (21) Nem kell munkaerő-piaci vizsgálatot végezni, ha ez nem áll ellentétben az uniós polgárok előnyben részesítésének az érintett csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezései szerinti elvével.
- (22) A tagállamoknak a valamely harmadik országbeli állampolgár által egy másik tagállamban szerzett szakmai képesítéseket az uniós polgárok szakmai képesítéseivel megegyező módon kell elismerniük, a harmadik országban szerzett képesítéseket pedig a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban kell figyelembe venniük. Ez az elismerés nem sértheti a szabályozott szakmában való elhelyezkedésre vonatkozó, az Európai Uniónak vagy az Európai Uniónak és tagállamainak a kereskedelmi megállapodások keretében vállalt kötelezettségeivel kapcsolatos fenntartásokból eredő korlátozásokat. Mindazonáltal ez az irányelv a tagállamokban szabályozott szakmában való elhelyezkedés terén nem biztosíthat a vállalaton belül áthelyezett személyek számára kedvezőbb bánásmódot, mint az uniós vagy az Európai Gazdasági Térség országai állampolgárai számára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

- (23) Ez az irányelv nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák, hány fő számára engedélyezik az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban a beutazást és a területükön való tartózkodást.
- (24) Az ezen irányelvvel való esetleges visszaélésekkel szembeni küzdelem érdekében biztosítani kell, hogy a tagállamok elutasíthassák a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelmet, illetve visszavonhassák azt vagy megtagadhassák annak meghosszabbítását azokban az esetekben, amikor a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését, illetve az nem folytat valódi tevékenységet.
- (25) Ennek az irányelvnek a célja az, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek az Unión belüli mobilitását (Unión belüli mobilitás), és hogy csökkentse a több tagállamban teljesítendő munkavégzésre irányuló megbízásokkal járó adminisztratív terheket. Az irányelv ennek érdekében az Unión belüli mobilitásra vonatkozóan egy sajátos rendszert hoz létre, amelynek keretében a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, valamely tagállam által kiállított érvényes engedély tulajdonosa ezen irányelv rövid és hosszú távú mobilitásra irányadó rendelkezéseivel összhangban egy vagy több tagállamba is beutazhat, ott tartózkodhat és munkát vállalhat. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában rövid távú mobilitáson a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamokban való olyan tartózkodást kell érteni, amely tagállamonként legfeljebb 90 napos lehet. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában hosszú távú mobilitáson a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamokban való olyan tartózkodást kell érteni, amely meghaladja a tagállamonkénti 90 napot. A rövid és a hosszú távú mobilitás közötti különbségtétel szabályának kijátszását elkerülendő, a rövid távú mobilitást az adott tagállam tekintetében bármely 180 napos időszakon belül legfeljebb 90 napra kell korlátozni, valamint nem szabad lehetőséget biztosítani arra, hogy a rövid távú mobilitás bejelentése és a hosszú távú mobilitási engedély iránti kérelem benyújtása egyidejűleg történjen. Abban az esetben, ha a hosszú távú mobilitás engedélyezésre vonatkozó igény a vállalaton belül áthelyezett személy rövid távú mobilitásának kezdete után keletkezik, a második tagállam előírhatja, hogy a vonatkozó kérelmet a rövid távú mobilitási időszak végénél legalább 20 nappal korábban nyújtsák be.
- (26) Amellett, hogy a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a rájuk vonatkozó engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamba történő belépésére és munkavégzés céljából történő ott tartózkodására autonóm szabályoknak kell vonatkoznuk az ezen irányelv által létrehozott mobilitási rendszer keretén belül, a személyek határátlépésére irányadó, a schengeni vívmányok szerinti valamennyi egyéb szabálynak továbbra is alkalmazandónak kell maradnia.
- (27) Amennyiben az áthelyezés több helyszínt érint eltérő tagállamokban, az ellenőrzések megkönnyítése végett adott esetben tájékoztatni kell a második tagállamok illetékes hatóságait a vonatkozó információkról.
- (28) Amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személyek éltek a mobilitáshoz való jogukkal, a második tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek mellett lépéseket tegyen annak érdekében, hogy a vállalaton belül áthelyezett személyek tevékenysége ne sértse ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseit.
- (29) Az irányelvnek való megfelelés elmulasztása esetére a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók – így például pénzügyi szankciók – alkalmazását kell előírniuk. Az említett szankciók állhatnak többek között a 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ 7. cikkében foglalt intézkedésekből is. A szankciókkal az érintett tagállamban letelepedett fogadó szervezet sújtható.
- (30) A tartózkodási és a munkavállalási engedélyt (a továbbiakban: az egységes engedély) egyaránt magában foglaló összevont jogosultsághoz vezető összevont eljárás előírásának célja, hogy elősegítse a tagállamokban jelenleg alkalmazott szabályok egyszerűsítését.
- (31) Lehetővé kell tenni, hogy egyszerűsített eljárást vezessenek be az erre feljogosított szervezetek vagy vállalkozáscsoportok számára. A jogosultságot rendszeresen értékelni kell.
- (32) Amennyiben valamely tagállam úgy határozott, hogy engedélyezi az ezen irányelvben megállapított feltételeket teljesítő harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását, a harmadik országbeli állampolgár számára vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kell kibocsátani, amely lehetővé teszi tulajdonosa számára, hogy bizonyos feltételek mellett teljesítse megbízatását az ugyanahhoz a transznacionális vállalathoz tartozó különböző szervezeti egységekben, a más tagállamban található szervezeti egységeket is beleértve.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/52/EK irányelve (2009. június 18.) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról (HL L 168., 2009.6.30., 24. o.).

- (33) Amennyiben vízumkötelezettség áll fenn, és a harmadik országbeli állampolgár megfelel a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállítására vonatkozó kritériumoknak, az adott tagállamnak minden lehetséges módon elő kell segítenie, hogy a harmadik országbeli állampolgár megkapja a szükséges vízumot, és biztosítania kell, hogy az illetékes hatóságok hatékonyan együttműködjenek ebből a célból.
- (34) Abban az esetben, ha a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt olyan tagállam állította ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat, és a vállalaton belül áthelyezett személy Unión belüli mobilitás keretében az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti külső határt lép át, az adott tagállamnak jogosultnak kell lennie arra, hogy kérje annak bizonyítását, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy valóban vállalaton belüli áthelyezés céljából érkezik a területére. Emellett 562/2006/EK rendelet szerinti külső határátlépés esetén a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállamoknak le kell kérdezniük a Schengeni Információs Rendszer adatait és nem szabad engedélyezniük azon személyek belépését, vagy meg kell tagadniuk azon személyek mobilitásának gyakorlását, akikkel kapcsolatban a tagállamok területére történő beléptetés vagy az ott tartózkodás megtagadására vonatkozó, az 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti figyelmeztető jelzést tartalmaz a rendszer.
- (35) A vállalaton belüli áthelyezés során való foglalkoztatással kapcsolatos pontosabb adatszolgáltatás érdekében a tagállamok papír formátumú kiegészítő információkat is feltüntethetnek, illetve az 1030/2002/EK rendelet ⁽³⁾ 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formában is tárolhatnak ilyen információkat. Biztosítani kell, hogy ezeknek a kiegészítő információknak a szolgáltatása választható legyen a tagállamok számára, és ne rójon rájuk olyan további kötelezettséget, amely veszélybe sodorhatja az összevont engedélyt és az összevont kérelmezési eljárást.
- (36) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a vállalaton belül áthelyezett személyt abban, hogy meghatározott tevékenységet végezzen – az adott tagállamban ezekre a tevékenységekre alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban – az ügyfelek azon telephelyein, amelyek a fogadó szervezettel azonos tagállamban találhatóak.
- (37) Ez az irányelv nem érinti az EUMSZ 56. cikke keretében végzett szolgáltatásnyújtásra vonatkozó feltételeket. Nem érinti ezen belül azokat a foglalkoztatási feltételeket, amelyek a 96/71/EK irányelv értelmében valamelyik tagállamban letelepedett vállalkozás által egy másik tagállam területén történő szolgáltatásnyújtás céljából kiküldött munkavállalókra vonatkoznak. Ez az irányelv nem alkalmazandó a 96/71/EK irányelvnek megfelelően, szolgáltatásnyújtás keretében valamelyik tagállamban letelepedett vállalkozás által kiküldött harmadik országbeli állampolgárok esetében. A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok nem hivatkozhatnak 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre. Ez az irányelv – a 96/71/EK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésével összhangban – nem biztosíthat kedvezőbb elbánást a harmadik országban letelepedett vállalkozások számára, mint a tagállamokban letelepedett vállalkozások számára.
- (38) A vállalaton belül áthelyezett személyek megfelelő szociális biztonságáról való gondoskodás – ideértve adott esetben a családtagok számára nyújtott ellátásokat is – lényeges az uniós tartózkodás ideje alatti tisztességes munka- és életkörülmények biztosítása szempontjából. A nemzeti jog alapján egyenlő bánásmódot kell biztosítani a szociális biztonsági rendszernek 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 3. cikkében felsorolt ágazatai tekintetében. Ez az irányelv ezért nem harmonizálja a tagállamok szociális biztonsági jogszabályait. Csúpan annak előírására szorítkozik, hogy a szociális biztonság területén alkalmazzák az egyenlő bánásmód elvét az irányelv hatálya alá tartozó személyekre. A szociális biztonság területén az egyenlő bánásmódhoz való jogot azon harmadik országbeli állampolgárok esetében kell alkalmazni, akik a társadalombiztosítási jogviszony és a társadalombiztosítási ellátásokra való jogosultság tekintetében megfelelnek a munkavégzés helye szerinti tagállam jogszabályaiban meghatározott objektív és megkülönböztetéstől mentes feltételeknek.

Számos tagállam a családi ellátásra való jogosultságot attól teszi függővé, hogy az adott személy valamilyen módon kötődjön a szóban forgó tagállamhoz, mivel e juttatások a kedvező demográfiai fejlődés támogatására szolgálnak annak érdekében, hogy a tagállamban a jövőben is biztosított legyen a munkaerő. Mivel a vállalaton belül áthelyezett személy és azt őt kísérő családtagok ideiglenesen tartózkodnak valamely tagállamban, ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a családi ellátás tekintetében bizonyos feltételek mellett korlátozottan alkalmazzák az egyenlő bánásmód elvét. A szociális biztonsági jogokat a származási ország szociális biztonsági rendszerére vonatkozó jogszabályok alkalmazásáról rendelkező nemzeti jogszabályok, illetve kétoldalú

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1987/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

megállapodások rendelkezéseinek sérelme nélkül kell biztosítani. A vállalaton belül áthelyezett személyek szociális biztonsági jogairól szóló, az ennek az irányelvnek a hatálybalépése után elfogadott kétoldalú megállapodások és nemzeti jogszabályok nem tartalmazhatnak a munkavégzés helye szerinti tagállam állampolgárai számára biztosított bánásmódnál kedvezőtlenebb bánásmódot meghatározó rendelkezéseket. A nemzeti jog vagy az ilyen megállapodások eredményezhetik azt is adott esetben, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy továbbra is a származási országa szerinti szociális biztonsági rendszer hatálya alatt maradjon, amennyiben az e rendszerhez való tartozásának megszakítása kedvezőtlen hatással volna jogosultságaira, vagy a rendszerhez tartozás a kettős biztosítás költségeinek az adott személyre való hárulását okozná. A tagállamoknak minden esetben fent kell tartaniuk a lehetőséget arra, hogy kedvezőbb szociális biztonsági jogokat biztosítsanak a vállalaton belül áthelyezett személyek számára. Ez az irányelv semmilyen módon nem érintheti a valamely harmadik országban élő azon túlélő hozzátartozók jogát, akik a vállalaton belül áthelyezett személy után hozzátartozói nyugellátásra jogosultak.

- (39) A tagállamok közötti mobilitás esetén az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelemszerűen alkalmazandó. Ez az irányelv nem keletkeztethet többletjogot azokhoz a jogokhoz képest, amelyeket a szociális biztonság területére vonatkozó hatályos uniós jog előír a tagállamok közötti határokon átnyúló érdekeltséggel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárok számára.
- (40) Annak érdekében, hogy az ezen irányelv által meghatározott konkrét szabályok vonzóbbá váljanak, és lehetőség nyíljon arra, hogy az irányelv révén megvalósuljon az uniós vállalkozások versenyképességére gyakorolt összes várható kedvező hatás, a vállalaton belül áthelyezett harmadik országbeli állampolgárok számára kedvező feltételeket kell biztosítani a családegyesítéshez a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kiállító tagállamban, valamint azon tagállamokban, amelyek ezen irányelv hosszú távú mobilitásra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban engedélyezik, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a területükön tartózkodjon és ott munkát végezzen. Ez a jog jelentős akadályt hárítana el a tekintetben, hogy a vállalaton belül áthelyezendő potenciális jelöltek elfogadják a megbízásukat. A család egységének megőrzése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a családtagok csatlakozhassanak a vállalaton belül áthelyezett személyhez egy másik tagállamban, továbbá meg kell könnyíteni a munkaerőpiacra való belépésüket.
- (41) A kérelmek gyors feldolgozásának elősegítése érdekében a tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az elektronikus úton történő információcserét és a vonatkozó dokumentumok elektronikus úton történő továbbítását, kivéve, ha technikai nehézségek merülnek fel vagy ha alapvető érdekek másként kívánják.
- (42) Az iratok és az adatok gyűjtését és továbbítását a vonatkozó adatvédelmi és biztonsági szabályok betartásával kell végezni.
- (43) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik kutatóként, kutatási projekt végzése céljából kérelmezik valamely tagállamban való tartózkodásukat, mivel ezek a személyek a 2005/71/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartoznak.
- (44) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére vonatkozó külön eljárást és a vállalaton belül áthelyezett harmadik országbeli állampolgárok belépésére és tartózkodására vonatkozó feltételek elfogadását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az Unió szintjén azonban a fellépés mértéke és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (45) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és összhangban áll az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elvekkel, amely charta maga is az Unió és az Európa Tanács által elfogadott szociális chartákból eredő jogokra épül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgárok az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.).

- (46) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok átadása.
- (47) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (48) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakat határozza meg:

- a) a vállalaton belüli áthelyezés keretében a tagállamok területére történő belépés és a 90 napot meghaladó tartózkodás feltételei harmadik országbeli állampolgárokra és családtagjaikra vonatkozóan, valamint az e személyek számára biztosítandó jogok;
- b) az a) pontban említett harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt ezen irányelv alapján a harmadik országbeli állampolgár számára elsőként kiállító tagállamtól eltérő tagállamok területére történő belépés és tartózkodás feltételei, valamint az e személyek számára e tagállamokban biztosítandó jogok.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt az irányelvet azon harmadik országbeli állampolgárok esetében kell alkalmazni, akik kérelmük benyújtásakor a tagállamok területén kívül rendelkeznek lakóhellyel, és akik kérelmezik, hogy ezen irányelv feltételei szerint vezető állású munkavállalóként, szakértőként vagy gyakornok-munkavállalóként engedélyezzék számukra a valamelyik tagállam területére vállalaton belüli áthelyezés keretében történő beutazást és ott-tartózkodást, vagy akik ezen irányelv feltételei szerint megkapták ezt az engedélyt.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik:

- a) kutatási projekt végzése céljából, a 2005/71/EK irányelv értelmében vett kutatóként kérelmezik valamely tagállamban való tartózkodásukat;
- b) egyrészt az Unió és tagállamai, másrészt harmadik országok közötti megállapodások alapján a szabad mozgás tekintetében az Unió polgáraival egyenértékű jogokat élveznek, vagy akiket ilyen harmadik országokban letelepedett vállalkozás foglalkoztat;

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- c) a 96/71/EK irányelv szerinti kiküldetésben vannak;
- d) önálló vállalkozóként végzik tevékenységüket;
- e) munkaerő-közvetítő, munkaerő-kölcsönző vagy egyéb olyan vállalkozás megbízása alapján dolgoznak, amelynek tevékenysége abból áll, hogy munkaerőt bocsát rendelkezésre egy másik vállalkozás felügyelete és irányítása alatti munkavégzés céljából;
- f) a beutazását és tartózkodását nappali tagozatos hallgatóként engedélyezték vagy akik tanulmányaik részeként rövid távú, felügyelt szakmai gyakorlaton vesznek részt.

(3) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az ezen irányelvben szabályozott engedélytől eltérő, munkavállalási célú tartózkodási engedélyeket állítsanak ki azon harmadik országbeli állampolgárok részére, akik nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „harmadik országbeli állampolgár”: minden olyan személy, aki nem az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós polgár;
- b) „vállalaton belüli áthelyezés”: a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelem benyújtásakor a tagállamok területén kívül lakóhellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatási vagy képzési célú ideiglenes kiküldetése a tagállamok területén kívül letelepedett olyan vállalkozástól, amelyhez a harmadik országbeli állampolgárt az ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozó, az adott tagállamban letelepedett szervezethez történő áthelyezést megelőzően és annak idejére munkaszerződés köti, illetve adott esetben az egy vagy több második tagállamban letelepedett fogadó szervezetek közötti mobilitása;
- c) „vállalaton belül áthelyezett személy”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelem benyújtásakor a tagállamok területén kívül rendelkezik lakóhellyel, és akit vállalaton belül áthelyeztek;
- d) „fogadó szervezet”: az a szervezet, amelyhez a vállalaton belül áthelyezett személyt áthelyezik, és amely jogi formájától függetlenül, az érintett tagállam területén a nemzeti jognak megfelelően létrehozott szervezet;
- e) „vezető állású munkavállaló”: vezető beosztású személy, aki elsősorban irányító feladatokat lát el a fogadó szervezetben, és aki felett az általános felügyeletet vagy irányítást elsődlegesen a vállalkozás igazgatósága vagy részvényesei, illetve az ezeknek megfelelő testület vagy személyek gyakorolják; ez a beosztás magában foglalja a fogadó szervezet egészének vagy a fogadó szervezet valamely szervezeti egységének vagy részlegének az irányítását, felügyeleti, szakmai vagy igazgatási feladatokat ellátó más alkalmazottak munkájának a felügyeletét és ellenőrzését, az alkalmazottak felvételének és elbocsátásának ajánlására vonatkozó hatáskör gyakorlását, illetve az egyéb személyzeti feladatokra vonatkozó hatáskör gyakorlását;
- f) „szakértő”: a fogadó szervezet tevékenységi területe, módszerei vagy irányítása szempontjából kivételes ismerettel rendelkező személy, aki a vállalkozáscsoporton belül dolgozik. Az ilyen ismeretek felmérése során nem csupán a fogadó szervezet szempontjából lényeges ismereteket kell figyelembe venni, hanem azt is, hogy az adott személy rendelkezik-e a különleges szakismereteket igénylő munka vagy tevékenység típusának megfelelő magas szintű képesséssel, beleértve a megfelelő szakmai tapasztalatot, és adott esetben az engedélyhez kötött szakmához való tartozást is;
- g) „gyakornok-munkavállaló”: egyetemi oklevéllel rendelkező olyan személy, akit szakmai előmenetel, illetve az üzleti eljárásokkal vagy módszerekkel kapcsolatos képzésben való részvétel céljából helyeznek át egy fogadó szervezethez, és aki az áthelyezés idejére munkabérben részesül;
- h) „családtag”: a 2003/86/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikkének (1) bekezdésében említett harmadik országbeli állampolgár;
- i) „vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély”: olyan engedély, amelyen az „ICT” mozaikszó (jelentése: vállalaton belül áthelyezett személy) szerepel, és amely a tulajdonosát feljogosítja az első tagállam és adott esetben a második tagállam területén való tartózkodásra és munkavállalásra az ezen irányelvben meghatározott feltételek szerint;

⁽¹⁾ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

- j) „hosszú távú mobilitási engedély”: olyan engedély, amelyen a „mobile ICT” megjelölés szerepel, és amely a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély tulajdonosát feljogosítja a második tagállam területén való tartózkodásra és munkavállalásra az ezen irányelvben meghatározott feltételek szerint;
- k) „összevont kérelmezési eljárás”: olyan eljárás, amely harmadik országbeli állampolgár részére valamely tagállam területén történő tartózkodás és munkavállalás engedélyezésére irányuló kérelem alapján az erről a kérelemről szóló döntés megszületését eredményezi;
- l) „vállalkozáscsoport”: két vagy több, a nemzeti jogban a következő módokon összekapcsoltként elismert vállalkozás: valamely vállalkozás egy másik tekintetében közvetlenül vagy közvetve birtokolja az utóbbi vállalkozás jegyzett tőkéjének a többségét; ellenőrzést gyakorol a vállalkozás kibocsátott részvénytőkéjéhez kapcsolódó szavazati jogok többsége felett; kinevezheti a szóban forgó vállalkozás igazgatási, irányító, illetve felügyelő testületei tagjainak több mint a felét; vagy a vállalkozást egységes alapon az anyavállalat irányítja;
- m) „első tagállam”: az a tagállam, amely elsőként állít ki valamely vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt az adott harmadik országbeli állampolgár részére;
- n) „második tagállam”: az első tagállamtól eltérő minden olyan tagállam, amelyben a vállalatban belül áthelyezett személy gyakorolni kívánja vagy gyakorolja az ezen irányelv szerinti mobilitáshoz való jogot;
- o) „szabályozott szakma”: a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint meghatározott szabályozott szakma.

4. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

- (1) Ezt az irányelvet az alábbiakban foglalt, kedvezőbb feltételeket biztosító rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni:
- a) az uniós jog, beleértve az egyrészt az Unió és tagállamai, másrészt egy vagy több harmadik ország között kötött két- vagy többoldalú megállapodásokat;
 - b) egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország között létrejött két- vagy többoldalú megállapodások.
- (2) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy a 3. cikk h) pontja, valamint a 15., 18. és 19. cikk tekintetében kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan.

II. FEJEZET

A BEUTAZÁS ÉS TARTÓZKODÁS FELTÉTELEI

5. cikk

A beutazás és tartózkodás feltételei

- (1) A 11. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az ezen irányelv alapján a beutazás és a tartózkodás engedélyezését kérelmező harmadik országbeli állampolgárnak vagy fogadó szervezetnek:
- a) igazolnia kell, hogy a fogadó szervezet és a harmadik országban letelepedett vállalkozás ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozik;
 - b) igazolnia kell, hogy a vállalatban belüli áthelyezés időpontját vezető állású munkavállalók és szakértők esetében legalább három, legfeljebb tizenkét hónapos, gyakornok-munkavállalók esetében pedig legalább három, legfeljebb hathónapos folyamatos munkaviszony előzte meg közvetlenül ugyanazon a vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül;
 - c) munkaszerződést és szükség esetén a munkáltatótól származó megbízólevelet kell bemutatnia, amely az alábbiakat tartalmazza:
 - i. az áthelyezés időtartamával és a fogadó szervezet vagy szervezetek címével kapcsolatos adatokat;
 - ii. annak igazolását, hogy a harmadik országbeli állampolgár vezető állású munkavállalói, szakértői vagy gyakornok-munkavállalói beosztást kap az érintett tagállamban lévő fogadó szervezetnél vagy szervezeteknél;

- iii. vállalaton belüli áthelyezés idejére biztosított díjazást és egyéb foglalkoztatási feltételek meghatározását;
- iv. annak igazolását, hogy vállalaton belül áthelyezése lejártakor a harmadik országbeli állampolgár visszatérhet az ugyanazon vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozó és valamely harmadik országban letelepedett szervezethez;
- d) igazolnia kell, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik az abban a fogadó szervezetben szükséges szakmai képesítéssel és tapasztalattal, amelyhez vezető állású munkavállalóként vagy szakértőként áthelyezik, vagy gyakornok-munkavállalók esetében a szükséges egyetemi oklevéllel;
- e) szükség esetén okirattal kell igazolnia, hogy a harmadik országbeli állampolgár teljesíti az uniós polgárokra vonatkozóan az érintett tagállam nemzeti jog alapján meghatározott, a kérelemben megjelölt szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit;
- f) be kell mutatnia a harmadik országbeli állampolgárnak a nemzeti jogban meghatározott, érvényes úti okmányát és – amennyiben szükséges – a vízumkérelmét vagy a vízumot; a tagállamok előírhatják, hogy az úti okmánynak legalább a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességének időtartama alatt érvényesnek kell maradnia;
- g) a hatályos kétoldalú megállapodások sérelme nélkül igazolnia kell, hogy rendelkezik vagy – ha a nemzeti jog ezt előírja – igényelt az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjedő betegbiztosítást arra az időszakra, amelyben az érintett tagállamban való munkavégzése révén vagy abból adódóan nem részesül betegbiztosításban és nem jogosult az azzal összefüggő, megfelelő ellátásokra;

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező az érintett tagállam hivatalos nyelvén nyújtsa be az (1) bekezdés a), c), d), e) és g) pontjában felsorolt dokumentumokat.

(3) A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező legkésőbb a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállításakor adja meg az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területén lévő címét.

(4) A tagállamok előírják, hogy:

- a) a megfelelő foglalkozási ágakban dolgozó, hasonló helyzetben lévő kiküldött munkavállalókra alkalmazandó jogszabályokban vagy adminisztratív rendelkezésekben, illetve általánosan alkalmazandónak nyilvánított kollektív szerződésekben előírt összes feltétel teljesüljön a vállalaton belüli áthelyezés során biztosított, a díjazástól eltérő egyéb foglalkoztatási feltételek tekintetében;

amennyiben nem létezik olyan mechanizmus, amely a kollektív szerződések általános minősítésére szolgál, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az adott földrajzi területen belül az érintett szakma vagy iparág tekintetében általában minden hasonló vállalkozásokra alkalmazandó kollektív szerződésekre, illetve a leginkább reprezentatív munkáltatói és munkavállalói szervezetek által nemzeti szinten megkötött és az egész tagállam területén alkalmazott kollektív szerződésekre támaszkodnak;

- b) a harmadik országbeli állampolgár számára a vállalaton belüli áthelyezés teljes időtartama alatt biztosított díjazás ne legyen kedvezőtlenebb, mint az érintett fogadó tagállamban a hasonló beosztású alkalmazottaknak biztosított díjazás, a munkavégzés helye szerinti tagállamban az alkalmazandó jogszabályoknak, a kollektív szerződéseknek vagy a bevett gyakorlatnak megfelelően.

(5) Az (1) bekezdés szerint benyújtott dokumentumok alapján a tagállamok előírhatják, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a tartózkodása során elegendő forrással rendelkezzen ahhoz, hogy eltartsa magát és családtagjait anélkül, hogy az érintett tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe venné.

(6) Az (1) bekezdésben megjelölt igazolásokon kívül a beutazás és a tartózkodás engedélyezését gyakornok-munkavállalóként kérelmező harmadik országbeli állampolgár számára előírható, hogy mutassa be a vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belüli jövőbeli beosztására való felkészítéséhez kapcsolódó képzésről szóló megállapodást, amely többek között a képzési program leírását is tartalmazza, amely bizonyítja, hogy a tartózkodás célja a munkavállalónak a szakmai előmenetel céljából történő képzése, illetve az üzleti eljárásokkal vagy módszerekkel kapcsolatos képzésben való részvétele, továbbá a program időtartamát és azokat a feltételeket, amelyek mellett a gyakornok-munkavállalót a képzési program alatt felügyelik.

(7) A kérelmezőnek értesítenie kell az érintett tagállam illetékes hatóságait a kérelmezési eljárás során bekövetkező minden olyan változásról, amely érinti a beutazás és a tartózkodás engedélyezésének e cikkben meghatározott kritériumait.

(8) Nem engedélyezhető az ezen irányelv céljából történő beutazás és tartózkodás azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a közrendet, a közbiztonságot vagy a közegészségügyet veszélyeztető személynek minősülnek.

6. cikk

A beutazási és tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek száma

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák, hány harmadik országbeli állampolgár számára engedélyezik az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban a beutazást és a területükön való tartózkodást. A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelem a fentiek alapján befogadhatatlannak minősíthető vagy elutasítható.

7. cikk

Az elutasítás indokai

(1) A tagállamok az alábbi esetekben elutasítják a vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet:

- a) ha az 5. cikk rendelkezései nem teljesülnek;
- b) amennyiben a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szerezték meg, meghamisították vagy megváltoztatták;
- c) amennyiben a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését;
- d) amennyiben letelt a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális tartózkodási idő.

(2) A tagállamok adott esetben elutasítják a kérelmet, ha a munkáltatót vagy a fogadó szervezetet be nem jelentett munkavégzés, illetve jogellenes foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották.

(3) A tagállamok elutasíthatják a vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet a következő esetekben:

- a) ha a munkáltató vagy a fogadó szervezet nem teljesítette a szociális biztonságra, az adózásra, a munkavállalói jogokra vagy a munka körülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- b) ha a munkáltató vagy a fogadó szervezet vállalkozása a fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy nem folytat gazdasági tevékenységet;
- c) ha a vállalaton belül áthelyezett személy ideiglenes tartózkodásának az a célja vagy a hatása, hogy befolyásolja vagy egyéb módon érintse az alkalmazottak és a vezetőség közötti viták vagy tárgyalások kimenetelét.

(4) A tagállamok a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott indok alapján is vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmeket.

(5) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a kérelem elutasításáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe veszik az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben tartják az arányosság elvét.

8. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély visszavonása vagy megújításának megtagadása

(1) A tagállamok az alábbi esetekben visszavonják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt:

- a) amennyiben azt csalárd módon szerezték meg, meghamisították vagy megváltoztatták;
- b) amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy a számára engedélyezett tartózkodási céloktól eltérő célból tartózkodik az adott tagállamban;
- c) amennyiben a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését.

(2) A tagállamok adott esetben visszavonják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt, ha a munkáltatót vagy a fogadó szervezetet be nem jelentett munkavégzés és/vagy illegális foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották.

(3) A tagállamok megtagadják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély megújítását az alábbi esetekben:

- a) amennyiben azt csalárd módon szereztek meg, meghamisították vagy megmásították;
- b) amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy a számára engedélyezett tartózkodási céloktól eltérő célból tartózkodik az adott tagállamban;
- c) amennyiben a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, hogy megkönnyítse a vállalaton belül áthelyezett személyeknek a tagállamok területére történő belépését;
- d) amennyiben letelt a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális tartózkodási idő.

(4) A tagállamok adott esetben megtagadják a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély megújítását, ha a munkáltatót vagy a fogadó szervezetet be nem jelentett munkavégzés és/vagy jogellenes foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották.

(5) A tagállamok a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt az alábbi esetekben visszavonhatják vagy megtagadhatják annak megújítását:

- a) amennyiben az 5. cikkben megállapítottak nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek;
- b) amennyiben a munkáltató vagy a fogadó szervezet nem teljesítette a társadalombiztosításra, az adózásra, a munkavállalói jogokra vagy a munkakörülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- c) a munkáltató vagy a fogadó szervezet vállalkozása a fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy ha nem folytat gazdasági tevékenységet;
- d) amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy nem tartotta be a mobilitásra vonatkozóan a 21. és 22. cikkben megállapított szabályokat.

(6) Az (1) és a (3) bekezdés sérelme nélkül, a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély visszavonásáról vagy megújításának megtagadásáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe veszik az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben tartják az arányosság elvét.

9. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok felelősségre vonhatják a fogadó szervezetet a beutazásra, a tartózkodásra és a mobilitásra vonatkozóan ebben az irányelvben meghatározott feltételek teljesítésének elmulasztása esetén.

(2) A tagállamok szankciókról rendelkeznek arra az esetre vonatkozóan, amikor az (1) bekezdéssel összhangban megállapítást nyer a fogadó szervezet felelőssége. E szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak az esetleges visszaélések megelőzése és ezen irányelv megsértésének szankcionálása érdekében. Ezen intézkedéseknek nyomon követést, vizsgálatokat és adott esetben ellenőrzéseket kell magukban foglalniuk, a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban.

III. FEJEZET

ELJÁRÁS ÉS ENGEDÉLY

10. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok könnyen hozzáférhető formában a kérelmezők rendelkezésére bocsátják a kérelem benyújtásához szükséges igazoló okmányokkal, valamint a belépéssel és a tartózkodással kapcsolatos információkat, beleértve a vállalaton belül áthelyezett személyek és családjaik jogait, kötelezettségeit és a rájuk vonatkozó eljárási biztosítékokat is. A tagállamok emellett könnyen hozzáférhető formában a kérelmezők rendelkezésére bocsátják a 21. cikk (2) bekezdése szerinti rövid távú mobilitásra és a 22. cikk (1) bekezdése szerinti hosszú távú mobilitásra vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos információkat.

(2) Az érintett tagállamok a fogadó szervezet rendelkezésére bocsátják a tagállamok azon jogára vonatkozó információkat, hogy a 9. cikkkel és a 23. cikkkel összhangban szankciókat alkalmazzanak.

11. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló és a hosszú távú mobilitásra vonatkozó engedély kérelmezése

(1) A tagállamok meghatározzák, hogy a kérelmeket a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a fogadó szervezetnek kell-e benyújtania. A tagállamok úgy is dönthetnek, hogy a kérelmet ezek bármelyike benyújthatja.

(2) A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet abban az esetben kell benyújtani, ha a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helye annak a tagállamnak a területén kívül van, ahová a beutazás és a tartózkodás engedélyezését meg kívánja kapni.

(3) A vállalaton belül áthelyezett személyek számára szóló engedély iránti kérelmet az első tartózkodás helye szerinti tagállam hatóságaihoz kell benyújtani. Amennyiben nem az első tartózkodás a leghosszabb, a kérelmet azon tagállam hatóságaihoz kell benyújtani, amelyben az áthelyezett személy az áthelyezés ideje alatt összességében a leghosszabb ideig fog tartózkodni.

(4) A tagállamok kijelölik a kérelmek fogadására és a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló és a hosszú távú mobilitásra vonatkozó engedélyek kiállítására illetékes hatóságokat.

(5) A kérelmezőnek jogában áll a kérelmét összevont kérelmezési eljárás keretében benyújtani.

(6) A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyek, a hosszú távú mobilitási engedélyek, a vállalaton belül áthelyezett személy családtagjainak kiállított engedélyek és a vízumok kiadása tekintetében egyszerűsített eljárás alkalmazható azon szervezetek, vállalkozások illetve vállalkozáscsoportok esetében, amelyek – a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban – a tagállamoktól erre vonatkozó jogosultságot kaptak.

A jogosultságot rendszeresen felül kell vizsgálni.

(7) A (6) bekezdésben említett egyszerűsített eljárás magában foglalja legalább a következőket:

- a) a kérelmező mentesítése az 5. cikkben vagy a 22. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett egyes igazoló dokumentumok benyújtása alól;
- b) a beutazás és tartózkodás gyorsított engedélyezési eljárása, amely lehetővé teszi, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt és a hosszú távú mobilitási engedélyeket a 15. cikk (1) bekezdésében vagy a 22. cikk (2) bekezdése b) pontjában meghatározott időnél rövidebb idő alatt állítsák ki; és/vagy
- c) könnyített és/vagy gyorsított eljárás a szükséges vízumok kiállítása tekintetében.

(8) A (6) bekezdésnek megfelelő jogosultsággal rendelkező szervezet vagy vállalkozáscsoport a jogosultság feltételeit érintő bármely változásról haladéktalanul, de 30 napon belül értesíti az illetékes hatóságot.

(9) Az illetékes hatóság értesítésének elmulasztása esetére a tagállamok a jogosultság visszavonását is magában foglaló megfelelő szankciókról rendelkeznek.

12. cikk

A vállalaton belüli áthelyezés időtartama

(1) A vállalaton belül áthelyezés maximális időtartama vezető állású munkavállalók és szakértők esetében három év, gyakornok-munkavállalók esetében pedig egy év, és ezt követően az áthelyezett személyeknek el kell hagyniuk a tagállamok területét, kivéve, ha uniós vagy nemzeti jognak megfelelően valamely más alapon tartózkodásra jogosító engedélyt kapnak.

(2) A tagállamok a nemzetközi megállapodások szerinti kötelezettségeik sérelme nélkül előírhatják, hogy bizonyos időtartamnak – legfeljebb hat hónapnak – el kell telnie az áthelyezés (1) bekezdés szerinti maximális időtartamának lejárta és ugyanazon harmadik országbeli állampolgárnak ugyanabba a tagállamba való, az ezen irányelv szerinti célt szolgáló áthelyezésére irányuló újabb kérelem benyújtása között.

13. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély

(1) A vállalaton belül áthelyezett azon személyek számára, akik megfelelnek a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére vonatkozóan az 5. cikkben meghatározott feltételeknek, és akik esetében az illetékes hatóságok kedvező határozatot hoztak, vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt kell kiállítani.

(2) A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességének időtartama legalább egy év vagy az érintett tagállam területére történő áthelyezés időtartama, amelyik a kettő közül a rövidebb; az engedély vezető állású munkavállalók és szakértők esetében legfeljebb három évet elérő időtartamra, gyakornok-munkavállalók esetében pedig egy évet elérő időtartamra meghosszabbítható.

(3) A tagállam illetékes hatósága az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátum alkalmazásával állítja ki a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt.

(4) Az „engedély típusa” mezőben a tagállamok az 1030/2002/EK rendelet melléklete a) pontjának 6.4. alpontjával összhangban az „ICT” mozaikszót tüntetik fel.

A tagállamok emellett a saját hivatalos nyelvükön vagy nyelveiken is feltüntethetik az ennek megfelelő jelölést.

(5) A tagállamok más engedélyeket, különösen munkavállalási engedélyeket nem állítanak ki.

(6) A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a harmadik országbeli állampolgárnak a vállalaton belüli áthelyezés során történő foglalkoztatásával kapcsolatban, és/vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formában is tárolhatnak ilyen adatokat.

(7) Az érintett tagállam a szükséges vízumok megszerzéséhez minden könnyítést megad azon harmadik országbeli állampolgároknak, akiknek a kérelmét elfogadta.

14. cikk

A beutazás és a tartózkodás engedélyezésének feltételeit érintő változások a tartózkodás során

A kérelmezőnek értesítenie kell az érintett tagállam illetékes hatóságait a tartózkodás során bekövetkező minden olyan változásról, amely érinti a beutazás és a tartózkodás engedélyezésének az 5. cikkben meghatározott feltételeit.

15. cikk

Eljárási biztosítékok

(1) Az érintett tagállam illetékes hatóságai döntést hoznak a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély kiállítására vagy megújítására irányuló kérelemről, és e határozatról – nemzeti jogszabályaikban előírt közlési eljárásoknak megfelelően – a lehető leghamarabb, de legkésőbb a hiánytalan kérelem benyújtásának napját követő 90 napon belül írásban értesítik a kérelmezőt.

(2) Amennyiben a kérelem alátámasztására benyújtott információk vagy dokumentumok hiányosak, az illetékes hatóságoknak ésszerű határidőn belül tájékoztatniuk kell a kérelmezőt arról, hogy milyen további információkra van szükség, és ésszerű határidőt kell megállapítaniuk ezek benyújtására. Az (1) bekezdésben említett határidőt fel kell függeszteni addig, amíg az illetékes hatóságok meg nem kapják a kért további információkat.

(3) A kérelem elfogadhatatlannak nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve az engedély megújításának megtagadásáról szóló határozat indokolását írásban el kell juttatni a kérelmezőhöz. A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély visszavonásáról szóló határozat indokolását írásban el kell juttatni a vállalaton belül áthelyezett személyhez és a fogadó szervezethez.

(4) A kérelem befogadhatatlannak nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély megújításának megtagadásáról vagy az engedély visszavonásáról hozott határozattal szemben az érintett tagállamban – a nemzeti joggal összhangban – jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. Az írásbeli értesítésben pontosan meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez jogorvoslat nyújtható be, valamint a jogorvoslat benyújtásának a határidejét.

(5) A 12. cikk (1) bekezdésében említett időtartamon belül lehetővé kell tenni, hogy a kérelmező a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély lejártá előtt kérelmezze annak megújítását. A tagállamok a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély lejártát megelőző legfeljebb 90 napos határidőt állapíthatnak meg a megújítási kérelem benyújtására.

(6) Amennyiben a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényessége a megújítási eljárás közben lejár, a tagállam engedélyezi a vállalaton belül áthelyezett személy számára, hogy továbbra is jogszerűen tartózkodjon a tagállam területén addig, amíg az illetékes hatóságok nem határoznak a kérelemről. Ilyen esetben a tagállam – amennyiben ezt a nemzeti jog előírja – ideiglenes nemzeti tartózkodási engedélyt vagy ezzel egyenértékű engedélyt állíthat ki.

16. cikk

Díjak

A tagállamok a kérelmeknek az ezen irányelvvel összhangban történő feldolgozásáért díjfizetést írhatnak elő. Ezen díjak mértéke nem lehet túlzó vagy aránytalan.

IV. FEJEZET

JOGOK

17. cikk

A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély alapján biztosított jogok

A vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességi ideje alatt az engedély tulajdonosát legalább a következő jogok illetik meg:

- a) az első tagállam területére való belépés és az ott történő tartózkodás joga;
- b) az első tagállam teljes területén való szabad tartózkodás, a nemzeti jogszabályaival összhangban;
- c) jog az engedélyben meghatározott munkatevékenység gyakorlására az első tagállambeli vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozó bármely fogadó szervezetnél a nemzeti joggal összhangban.

Az e cikk első bekezdésének a) – c) pontjában említett jogok – összhangban a 20. cikkel – a második tagállamban is alkalmazandóak.

18. cikk

Az egyenlő bánásmódhoz való jog

(1) A munkaviszonyra irányadó jogszabályoktól függetlenül és az 5. cikk (4) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül az ezen irányelv alapján beutazás és tartózkodás céljából engedéllyel rendelkező, vállalaton belül áthelyezett személyek számára a foglalkoztatási feltételek tekintetében legalább a 96/71/EK irányelv hatálya alá tartozó személyekkel azonos bánásmódot kell biztosítani a munkavégzés helye szerinti tagállamban, a 96/71/EK irányelv 3. cikkével összhangban.

(2) A vállalaton belül áthelyezett személyeket a munkavégzés helye szerinti tagállam állampolgáraival azonos bánásmódban kell részesíteni a következők tekintetében:

- a) egyesülési és társulási szabadság, valamint a munkavállalókat vagy a munkaadókat képviselő szervezetekbe történő belépés szabadsága, illetve bármely olyan szervezetbe való belépés szabadsága, amelynek tagjait egy adott munkakörben foglalkoztatnak, beleértve az ilyen szervezetek által biztosított előnyöket és jogokat is, a közrendre és a közbiztonságra vonatkozó nemzeti rendelkezések sérelme nélkül;
- b) oklevelek, bizonyítványok és egyéb szakmai képesítések elismerése a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban;
- c) a nemzeti jogszabályokban szereplő, a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében meghatározott szociális biztonsági ágakra vonatkozó rendelkezések, kivéve, ha kétoldalú megállapodások vagy a munkavégzés helye szerinti tagállam nemzeti joga alapján a származási ország jogszabályait kell alkalmazni, biztosítva, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy az ezen országok egyikének szociális biztonsági rendszerével kapcsolatos jogszabályok hatálya alá tartozzon. Az Unión belüli mobilitás esetén, azon kétoldalú megállapodások sérelme nélkül, amelyek biztosítják, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a származási ország jogának hatálya alá tartozik, az 1231/2010/EK rendeletet megfelelően alkalmazni kell;
- d) az 1231/2010/EK rendelet és a kétoldalú megállapodások sérelme nélkül a vállalaton belül áthelyezett személyek korábbi munkaviszonyán alapuló, jogszabály szerinti öregségi, rokkantsági és túlélő hozzátartozói nyugdíjak folyósítása, amelyekre vagy a harmadik országba költöző, vállalaton belül áthelyezett személy, vagy pedig az említett személy után ellátásra jogosult, harmadik országban lakó túlélő hozzátartozók szereztek jogosultságot, a 883/2004/EK rendelet 3. cikkében meghatározott jogszabályokkal összhangban, az érintett tagállam harmadik országba költöző állampolgáira vonatkozókkal azonos feltételekkel és mértékben;
- e) áruk és szolgáltatások, illetve a nyilvánosság számára elérhető áru- és szolgáltatásellátás igénybevétele, kivéve a lakás-szerzési eljárásokat a nemzeti jog előírásainak megfelelően, a szerződési szabadság sérelme nélkül, az uniós és a nemzeti jogszabályokkal összhangban, valamint az állami munkatügyi központok által biztosított szolgáltatások igénybevétele.

Az ebben a bekezdésben említett kétoldalú megállapodások és nemzeti jogszabályok a 4. cikk szerinti nemzetközi megállapodásokat vagy tagállami rendelkezéseket jelentenek.

(3) Az 1231/2010/EK rendelet sérelme nélkül a tagállamok úgy határozhatnak, hogy a (2) bekezdés c) pontja a családi ellátások tekintetében nem alkalmazandó azokra a vállalaton belül áthelyezett személyekre, akik kilenc hónapot meg nem haladó időtartamra kaptak engedélyt a valamely tagállam területén történő tartózkodásra és munkavállalásra.

(4) Ez a cikk nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a 8. cikknek megfelelően visszavonják az engedélyt vagy megtagadják annak megújítását.

19. cikk

Családtagok

(1) Az e cikkben megállapított eltérésekkel a 2003/86/EK irányelvet alkalmazni kell azon első tagállamban és a második tagállamban, amely ezen irányelv 22. cikkével összhangban engedélyezik, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a területén tartózkodjon és ott munkát végezzen.

(2) A 2003/86/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésétől és 8. cikkétől eltérve, a tagállamokban a családjegyesítés nem tehető függővé attól a követelménytől, hogy a szóban forgó tagállamok által ezen irányelv alapján kiállított engedély jogosultjának megalapozott kilátásai vannak-e a letelepedési jogosultság megszerzésére, és hogy rendelkezik-e minimális tartózkodási idővel.

(3) A 2003/86/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésétől és 7. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, az azokban említett beilleszkedési intézkedések a tagállamok által csak azt követően alkalmazhatók, hogy az érintett személyek számára a családjegyesítést engedélyezték.

(4) A 2003/86/EK irányelv 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésétől eltérve, a tagállam a hiánytalan kérelem benyújtásának napját követő 90 napon belül engedélyezi a családtagok számára szóló tartózkodási engedély kiadását, ha

a család egyesítés feltételei teljesülnek. A tagállam illetékes hatósága egy időben dolgozza fel a vállalatban belül áthelyezett személy családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmét és a vállalatban belül áthelyezett személy engedély iránti kérelmét, illetve hosszú távú mobilitási engedély iránti kérelmét, amennyiben a vállalatban belül áthelyezett személy családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmét az utóbb említett kérelemmel egy időben nyújtották be. A 15. cikkben megállapított eljárási biztosítékok megfelelően alkalmazandók.

(5) A 2003/86/EK irányelv 13. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, a családtagok számára az adott tagállamban kiállított tartózkodási engedély érvényességének időtartama általános szabályként az adott tagállamban kiállított, a vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedély vagy hosszú távú mobilitási engedély lejártának napján ér véget.

(6) A 2003/86/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, valamint az uniós polgárok előnyben részesítésére vonatkozó – a vonatkozó csatlakozási okmányok releváns rendelkezéseiben kifejezett – elv sérelme nélkül, a vállalatban belül áthelyezett személy azon családtagjai, akik esetében biztosították a család egyesítést, a családtag tartózkodási engedélyt kiállító tagállam területén jogosultak foglalkoztatáshoz jutni vagy önálló vállalkozóként tevékenykedni.

V. FEJEZET

UNIÓ BELÜLI MOBILITÁS

20. cikk

Mobilitás

Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik az első tagállam által kiállított, vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló engedéllyel rendelkeznek, ezen engedély és érvényes úti okmány birtokában, a 21. és a 22. cikkben meghatározott feltételek szerint és a 23. cikkre is figyelemmel, beutazhatnak egy vagy több második tagállam területére, ott tartózkodhatnak és munkát végezhetnek.

21. cikk

Rövid távú mobilitás

(1) Azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik vállalatban belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek, az e cikkben foglalt feltételek mellett ugyanazon vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül bármely második tagállamban tartózkodhatnak és bármely más, az utóbbi tagállamban alapított szervezetnél munkát vállalhatnak tagállamonként bármely 180 napos időszakon belül legfeljebb 90 napig tartó időtartamban.

(2) A második tagállam előírhatja, hogy az első tagállambeli fogadó szervezet értesítse az első és a második tagállamot arról, hogy a vállalatban belül áthelyezett személy egy, a második tagállamban található szervezetben kíván munkát végezni.

Ez esetben a második tagállam úgy rendelkezik, hogy az értesítés az alábbi időpontokban történhet vagy:

- a) az első tagállamban való kérelmezés során, amennyiben a második tagállamba irányuló mobilitás ekkor már tervbe van véve; vagy
 - b) azt követően, hogy a vállalatban belül áthelyezett személy számára engedélyezték az első tagállamba való beutazást, amint ismertté válik a második tagállamba irányuló mobilitásra vonatkozó szándék.
- (3) A második tagállam előírhatja, hogy az értesítésnek magában kell foglalnia az alábbi dokumentumok és információk átadását:
- a) az azt igazoló dokumentum, hogy a második tagállambeli fogadó szervezet és a valamely harmadik országban letelepedett vállalkozás ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoportoz tartozik;
 - b) a munkaszerződés és szükséges esetben a megbízólevél, amelyeket az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint megküldtek az első tagállamnak;

- c) adott esetben az azt igazoló okirat, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy teljesíti az uniós polgárokra vonatkozóan az érintett tagállam nemzeti joga alapján meghatározott, a kérelemben megjelölt szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit;
- d) az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti érvényes úti okmány; valamint
- e) a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, amennyiben ezek a fenti dokumentumok egyikeben sem szerepelnek.

A második tagállam úgy is rendelkezhet, hogy az említett dokumentumokat és információkat a valamely hivatalos nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

(4) Amennyiben az értesítést a (2) bekezdés a) pontja szerinti időpontban küldték, és amennyiben a második tagállam a (6) bekezdés szerint nem tagadja meg az abban foglaltakat az első tagállam vonatkozásában, a vállalaton belül áthelyezett személynek a második tagállamba irányuló mobilitására a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet.

(5) Amennyiben az értesítést a (2) bekezdés b) pontja szerinti időpontban küldték, a mobilitásra azonnal sor kerülhet a második tagállam értesítését követően, illetve egy későbbi időpontban a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély érvényességi ideje alatt.

(6) A (2) bekezdés szerinti értesítés alapján a második tagállam az értesítés kézhezvételét követő 20 napon belül megtagadhatja a vállalaton belül áthelyezett személynek a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, amennyiben:

- a) az 5. cikk (4) bekezdésének b) pontjában vagy az e cikk (3) bekezdésének a), c) vagy d) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek;
- b) a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szereztek meg, vagy meghamisították vagy megváltoztatták;
- c) letelt a 12. cikk (1) bekezdésében vagy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális tartózkodási idő.

A második tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik az első tagállam illetékes hatóságait és az első tagállambeli fogadó szervezetet a mobilitás megtagadásáról.

(7) Amennyiben a második tagállam az e cikk (6) bekezdésével összhangban megtagadja a mobilitást és a mobilitásra még nem került sor, a vállalaton belül áthelyezett személy nem dolgozhat vállalaton belül áthelyezés keretében a második tagállamban. Ha a mobilitásra már sor került, akkor a 23. cikk (4) és (5) bekezdését kell alkalmazni.

(8) Amennyiben az első tagállam a 12. cikk (1) bekezdése szerinti maximális időtartamon belül megújítja a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt, e megújított engedély továbbra is biztosítja, hogy tulajdonosa az e cikk (1) bekezdésében meghatározott maximális időtartamon belül dolgozhasson a második tagállamban.

(9) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és az ott tartózkodás azon vállalaton belül áthelyezett személyek számára, akik a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy szempontjából veszélyt jelentő személynek tekinthetők.

22. cikk

Hosszú távú mobilitás

(1) Azon harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek, és a tagállamonkénti 90 napnál tovább kívánnak bármely második tagállamban tartózkodni és bármely más, az utóbbi tagállamban alapított szervezetnél munkát végezni ugyanazon vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül, a második tagállam az alábbiak közül választhat:

- a) a 21. cikket alkalmazva engedélyezi, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy az első tagállam által kiállított, vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély alapján és annak érvényességi ideje alatt a tagállam területén tartózkodjon és dolgozzon; vagy
- b) a (2)–(7) bekezdésben előírt eljárást alkalmazza.

(2) Hosszú távú mobilitás iránti kérelem esetén:

- a) a második tagállam előírhatja, hogy a kérelmezőnek továbbítania kell részére az alábbi dokumentumok mindegyikét vagy közülük néhányat, amennyiben a második tagállamban az első kérelmek esetében is ugyanezeket a dokumentumokat kell benyújtani:
 - i. az azt igazoló dokumentum, hogy a második tagállambeli fogadó szervezet és a valamely harmadik országban letelepedett vállalkozás ugyanahhoz a vállalkozáshoz vagy vállalkozáscsoporthoz tartozik;
 - ii. munkaszerződés és szükséges esetben megbízólevél, az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint;
 - iii. adott esetben az azt igazoló okirat, hogy a harmadik országbeli állampolgár teljesíti az uniós polgárokra vonatkozóan az érintett tagállam nemzeti joga alapján meghatározott, a kérelemben megjelölt szabályozott szakma gyakorlásának feltételeit;
 - iv. az 5. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti érvényes úti okmány;
 - v. az 5. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerinti betegbiztosítás meglétét vagy – ha a nemzeti jog előírja – a kérelmezését igazoló dokumentum.

A második tagállam előírhatja, hogy a kérelmező legkésőbb a hosszú távú mobilitási engedély kiállításakor adja meg az érintett, vállalaton belül áthelyezett személy második tagállambeli címét.

A második tagállam úgy is rendelkezhet, hogy ezeket a dokumentumokat és információkat a valamely hivatalos nyelven kell rendelkezésre bocsátani.

- b) a második tagállam döntést hoz a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, és a lehető leghamarabb, de legfeljebb az a) pontban előírt kérelemnek és dokumentumoknak a második tagállam illetékes hatóságához történt benyújtásának napjától számított 90 napon belül írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről.
- c) a vállalaton belül áthelyezett személy nem kötelezhető arra, hogy a kérelem benyújtása érdekében elhagyja a tagállamok területét, és nem vonatkozhat rá vízumkötelezettség.
- d) a vállalaton belül áthelyezett személy számára engedélyezni kell, hogy mindaddig a második tagállamban dolgozzon, amíg az illetékes hatóságok meg nem hozzák a döntést a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, feltéve, hogy:
 - i. a 21. cikk (1) bekezdésében említett időtartam, valamint a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított engedély érvényességi ideje még nem járt le; és
 - ii. amennyiben a második tagállam ezt előírja, a hiánytalan kérelmet legalább a vállalaton belül áthelyezett személy hosszú távú mobilitásának megkezdése előtt 20 nappal benyújtották a második tagállamnak;
- e) hosszú távú mobilitás iránti kérelem nem nyújtható be a rövid távú mobilitásra vonatkozó értesítéssel egyidejűleg. Abban az esetben, ha a hosszú távú mobilitásra vonatkozó igény a vállalaton belül áthelyezett személy rövid távú mobilitásának kezdete után merül fel, a második tagállam előírhatja, hogy a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet legalább 20 nappal a rövid távú mobilitási időszak vége előtt nyújtsák be.

(3) A tagállamok elutasíthatják a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet, amennyiben:

- a) az e cikk (2) bekezdése a) pontjában előírt feltételek vagy az 5. cikk (4), (5) vagy (8) bekezdésében előírt feltételek nem teljesülnek;
- b) fennáll a 7. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja, illetve a 7. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti indokok egyike; vagy
- c) a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az engedély érvényessége az eljárás időtartama alatt lejár.

(4) Amennyiben a második tagállam kedvező döntést hoz a (2) bekezdésben említett, hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, hosszú távú mobilitási engedélyt állít ki a vállalaton belül áthelyezett személy számára, amely lehetővé teszi, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a tagállam területén tartózkodjon és munkát végezzen. Az engedélyt az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott egységes formátum alkalmazásával kell kiállítani. Az „engedély típusa” mezőben a tagállamok az 1030/2002/EK rendelet melléklete a) pontjának 6.4. alpontjával összhangban a következő bejegyzést tüntetik fel: „mobile ICT”. A tagállamok emellett a saját hivatalos nyelvükön vagy nyelveiken is feltüntethetik az ennek megfelelő jelölést.

A tagállamok papír formátumú dokumentumon kiegészítő információkat is feltüntethetnek a vállalaton belül áthelyezett személy hosszú távú mobilitása során történő foglalkoztatásával kapcsolatban, és/vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerint elektronikus formában is tárolhatnak ilyen adatokat.

(5) A hosszú távú mobilitási engedély megújítása nem sérti a 11. cikk (3) bekezdését.

(6) A második tagállam tájékoztatja az első tagállam illetékes hatóságait, amennyiben hosszú távú mobilitási engedélyt állít ki.

(7) A hosszú távú mobilitás iránti kérelemről szóló tagállami döntés meghozatalakor a 8. cikket, a 15. cikket (2)–(6) bekezdése és a 16. cikket megfelelően alkalmazni kell.

23. cikk

Biztosítékok és szankciók

(1) Ha a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt olyan tagállam állítja ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat, és a vállalaton belül áthelyezett személy külső határt lép át, akkor a második tagállam a következőket jogosult megkövetelni valamelyikét igényelheti annak bizonyítékeként, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy a vállalaton belüli áthelyezés keretében a második tagállamba utazik:

- a) az első tagállambeli fogadó szervezet által a 21. cikk (2) bekezdésével összhangban küldött értesítés másolata; vagy
- b) a második tagállambeli fogadó szervezet azon levele, amely tartalmazza legalább az Unión belüli mobilitás időtartamára, valamint a második tagállambeli fogadó szervezet vagy fogadó szervezetek helyére vonatkozó adatokat.

(2) Amennyiben az első tagállam visszavonja a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt, erről haladéktalanul értesíti a második tagállam hatóságait.

(3) A második tagállambeli fogadó szervezet értesíti a második tagállam illetékes hatóságait a mobilitás engedélyezésének alapját képező feltételeket érintő bármely változásról.

(4) A második tagállam előírhatja, hogy a vállalaton belül áthelyezett személy haladéktalanul hagyjon fel a munkavégzéssel és hagyja el a tagállam területén, amennyiben:

- a) a tagállam nem kapott a 21. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti értesítést, noha azt előírta;
- b) a tagállam a 21. cikk (6) bekezdésével összhangban megtagadja a mobilitást;
- c) a tagállam a 22. cikk (3) bekezdésével összhangban elutasította a hosszú távú mobilitási kérelmet;
- d) a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt vagy a hosszú távú mobilitási engedélyt nem arra a célra használják, amely célból kiállították;
- e) a mobilitás engedélyezésének alapját képező feltételek már nem teljesülnek.

(5) A (4) bekezdésben említett esetekben az első tagállam a második tagállam kérésére haladéktalanul és formások nélkül engedélyezi a vállalaton belül áthelyezett személy és adott esetben családtagjai visszautazását az első tagállamba. Ez abban az esetben is alkalmazandó, ha a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló, az első tagállam által kiállított engedély lejárt vagy visszavonásra került a második tagállamba irányuló mobilitás ideje alatt.

(6) Azokban az esetekben, amikor a vállalaton belül áthelyezett személy átlépi egy a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállam külső határát, az említett tagállam lekérdezi a Schengeni Információs Rendszer adatait. Az említett tagállam megtagadja a beutazást, illetve megtagadja a mobilitást azon személyek esetében, akikre vonatkozóan a Schengeni Információs Rendszerben beléptetési és tartózkodási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés van érvényben.

(7) A tagállamok a 9. cikkkel összhangban szankciókat hozhatnak a területükön letelepedett fogadó szervezettel szemben, amennyiben:

- a) a fogadó szervezet nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy a 21. cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően értesítést küldjön a vállalaton belül áthelyezett személy mobilitásáról;
- b) a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt vagy a hosszú távú mobilitási engedélyt nem arra a célra használják, amely célból kiállították;
- c) a vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedély iránti kérelmet nem ahhoz a tagállamhoz nyújtották be, amelyben a vállalaton belül áthelyezett személy összességében a leghosszabb ideig tartózkodik;
- d) a vállalaton belül áthelyezett személy már nem felel meg a mobilitás engedélyezésének alapját képező feltételeknek és körülményeknek, a fogadó szervezet pedig nem értesíti a második tagállam illetékes hatóságait erről a változásról;
- e) a vállalaton belül áthelyezett személy annak ellenére megkezdte a munkát a második tagállamban, hogy a mobilitás feltételei nem teljesültek a 21. cikk (5) bekezdése, illetve a 22. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti esetben.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok statisztikát küldenek a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy hány személynek állítottak ki első alkalommal vállalaton belül áthelyezett személy számára szóló engedélyt és hosszú távú mobilitási engedélyt, adott esetben arra vonatkozóan, hogy hány értesítést kaptak a 21. cikk (2) bekezdése értelmében, valamint – lehetőség szerint – arra vonatkozóan, hogy hány vállalaton belül áthelyezett személy engedélyt újítottak meg vagy vonták vissza. A statisztikai adatokat az állampolgárság és – amennyire lehetséges – az engedély érvényességi időtartama, valamint a gazdasági ágazat és beosztás szerint lebontva kell benyújtani.

(2) A statisztikai adatoknak egy naptári évet felölelő tárgyidőszakokra kell vonatkozniuk, és a tárgyév végét követő hat hónapon belül el kell juttatni azokat a Bizottsághoz. Az első referenciaév 2017.

(3) A statisztikai adatokat a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell továbbítani.

25. cikk

Jelentések

A Bizottság háromévenként, első alkalommal pedig 2019. november 29-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelvnek a tagállamokban való alkalmazásáról, az esetleg szükséges javaslatokkal együtt. A Bizottság a jelentésben elsősorban az Unión belüli mobilitási rendszer megfelelő működésének értékelésére, a rendszerrel való esetleges visszaélésekre, valamint a rendszernek a schengeni vívmányokkal való kölcsönhatásaira tér ki. A Bizottság részletesen értékeli a 20., a 21., a 22., a 23. és a 26. cikk gyakorlati alkalmazását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

26. cikk

Kapcsolattartó pontok közötti együttműködés

(1) A tagállamok kapcsolattartó pontokat jelölnek ki, amelyek feladata, hogy hatékonyan együttműködve fogadják és továbbítsák a 21., 22. és 23. cikk végrehajtásához szükséges információkat. E tekintetben a tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az elektronikus információcserét.

(2) Az egyes tagállamok az (1) bekezdésben említett kapcsolattartó pontjukon keresztül tájékoztatják a többi tagállamot a 11. cikk (4) bekezdésében említett kijelölt hatóságokról, valamint a 21. és a 22. cikk szerinti mobilitásra alkalmazott eljárásról.

27. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. november 29-ig megfeleljenek. Ezen intézkedések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

28. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

29. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS